

Serdeczna Matko

Siedl. 235

1. Ser - de - czna Mat - ko, O - pie - kun - ko lu - dzi,
2. Do ko - goż ma - my, wzdy - chać, nę - dzne dzie - tki?
3. Za - słu - ży - li - śmy, to pra - wda przez zło - ści,

Niech Cię płacz sie - rot do li - to - ści wzbu - dził Wy - gnań - cy E - wy
Tyl - ko do Cie - bie, u - ko - cha - nej Mat - ki, U któ - rej Ser - ce
By nas Bóg ka - rał róż - gą su - ro - wo - ści; Lecz kie - dy Oj - ciec

do Cie - bie wo - ła - my Zli - tuj się, zli - tuj, niech się nie tu - ła - my.
o - twar - te ka - żde - mu, A o - so - bli - wie nę - dzą stra - pio - ne - mu.
roz - gnie - wa - ny sie - cze, Szczę - śli - wy, kto się do Mat - ki u - cie - cze.

4. Ty masz za sobą najmilszego Syna,
Snadnie Go Twoja przejedna przyczyna:
Gdy Mu przypomnisz, jakoś Go karmiła,
Łatwo Go skłonisz o Matko przemiła.

5. Dla Twego Serca wszystko Bóg uczyni,
Daruje plagi, choć człowiek zawini:
Jak Cię, cna Matko, nie kochać serdecznie,
Gdy się skryć mogę pod Twój płaszcz bezpiecznie.

6. Ratuj nas, ratuj, Matko ukochana,
Zagniewanego gdy zobaczysz Pana:
Mieczem przebite pokazuj 1Mu serce,
Gdy Syna na krzyż wbijali morderce.

7. Dla tych boleści, któreś wycierpiała,
Kiedyś pod krzyżem Syna Swego stała,
Bóg nam daruje, byśmy nie cierpieli,
Cośmy wytrzymać za złość naszą mieli.